

ΤΑ ΓΑΝΟΧΩΡΑ

Οι βούλγαροι σύμμαχοι ὄντες τῶν ἐλλήνων ἐθεωροῦντο καὶ ὥς ἐλευθερωταί, διὸ οἱ κάτοικοι ἐν ἀρχῇ ἐχάρισαν πολὺν ὥς ἀπαλλαγέντες τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἀργότερον ὁμως ἰδόντες ὅτι ὁ βουλγαρικὸς ζυγὸς ἦτο βαρύτερος τοῦ τουρκικοῦ, διότι ὄχι μόνον εἰς φορολογίας, ἐπιτάξεις καὶ πολλὰς ἀγγραfeίας ὑπέβαλον τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ στρατολογίαν ἐσπευσμένως ἐθέσπισαν, ρακένδυτοι δὲ ὄντες—διότι τὸ σύνταγμα τοῦ Πρωτογέρωφ ἀποτελούμενον ἐξ ἐθελοντῶν, ἔφερον οἱ στρατιῶται τὴν ἰδιωτικὴν των περιβολήν—καὶ πειναλέοι, ἐνέπνεον θλιβεράν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες μετὰ νοσταλγίας ἀνεπόλουν τὴν μεγαθυρίαν, τὴν ὑπερφημίαν, τὴν ἐλευθεριότητα, τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ εὐκολόπιστον τῶν τούρκων. Ἡμεῖς δὲ τινα, διαρκούσης τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς, εἰς τὸ χωρίον Αὐδήμιον ὅτε εἶδον τούρκον τινα, τὸν ὁποῖον οἱ βούλγαροι ἠγγάρευσαν ἐκ τινος χωρίου τοῦ κάμπου, παρέλαβον αὐτὸν καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς τι καφενεῖον, ὅπου τὸν ἐπεριποιήθησαν καὶ ἀνεμνήσθησαν μετὰ δακρύων τὴν τουρκικὴν διοίκησιν.

Μετὰ τὴν 21ην Ἰανουαρίου, ὅτε ἐπανελήφθησαν αἱ ἐχθροπραξίαι, οἱ βούλγαροι ἐπυροχώρησαν καὶ κατέλαβον τὰ Γανόχωρα μέχρι Περιστάσεως.

Ἐξῆκολουθούσης δὲ τῆς πολιορκίας τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὁ Ἐμβέρ, βέης ὧν τότε, ἀπεπειράθη νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς Περίστασιν ἵνα ἐνωθῇ μὲ τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει Σουκερῇ πασᾶν. Διὸ καὶ συνήφθη μάχη ἐντὸς τῆς Περιστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ βούλγαροι ἀπέκρουσαν τοὺς τούρκους, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇς των τὸν βουλγαροέλληνα ταγματάρχην Ἀτανάσωφ, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Πρωτογέρωφ, ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου.

Σημειωτέον ὅτι οἱ βούλγαροι πρὸς τῆς ἀνακωχῆς δύο φορές ἐπεχείρησαν νὰ καταλάβωσι τὴν Περίστασιν, ἐκ Μαλγάρων ὁρῶμενοι, ἀλλ' ἀπέτυχον. Κατὰ τὰς μάχας ταύτας ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἰδιῶται.

Ὅτε ὁμως διεσπάρθη ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία, οἱ τούρκοι κατέλαβον καὶ πάλιν τὰ Γανόχωρα, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε θὰ κατελάμβανον καὶ δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου, ὥς κείμενα ἐντεῦθεν τῆς γραμμῆς ΑἼνου-Μηδείας, τῆς ὁρισθείσης ὥς ὄριον μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας. Οἱ τούρκοι ὁμως μὴ ἔχοντες ἱκανὰς δυνάμεις καὶ μὴ γνωρίζοντες τὰς διαθέσεις τοῦ πληθυσμοῦ ἔναντι τῶν βουλγάρων, μετὰ πολλοῦ φόβου καὶ δισταγμοῦ ἐνήργουν τὴν κατοχὴν τῶν χωρίων, διότι τὰς στρατιωτικὰς των δυνάμεις διέθεσαν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Θράκης πρὸς κατάληψιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ τῶν πόλεων Ἀδριανουπόλεως καὶ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, παραβιάζοντες οὕτω τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου.

Τότε αἱ ἀρχαὶ τῆς ὑποδιοικήσεως Μυριοφύτου ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποήσωσι τοὺς μητροπολίτας Μυριοφύτου καὶ Γάνου καὶ Χώρας πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ταραχῶν.

Ὅτιω ὁ αἰμνηστός καὶ σθεναρὸς μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας Σεραφεῖμ, συνοδικὸς ὢν, δὲν κατῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ, φαίνεται, καὶ χαιρετίσῃ τὰς βουλγαρικὰς ἀρχάς, αἵτινες τοσαύτην ἀνευλάβειαν ἐπέδειξαν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ προβῇ εἰς φιλοφρονήσεις πρὸς τοὺς βουλγάρους, συμμάχους ὄντας τῆς Ἑλλάδος, κατῆλθεν ἀμέσως ἅμα τῇ καταλήψει τῆς ἐπαρχίας του παρὰ τῶν τούρκων, καὶ μεθ' ἑνὸς ταγματάρχου περιήρχετο κατὰ τὰς θερινὰς ἐκεῖνας ἡμέρας τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας του καὶ συνιστῶν τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, ἐξεφώνει λόγους κατὰ τῶν βουλγάρων καὶ συνεβούλευε ὑπακούην καὶ φρόνησιν καὶ συνετελεῖτο οὕτω ἡ κατοχή.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν, μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν μερῶν παρὰ τῶν βουλγάρων καὶ πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν τούρκων, ἐμεσολάβησαν ἡμέραι τινες ἀναρχίας καὶ τρόμου.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΤΑ ΓΑΝΟΧΩΡΑ

Οἱ βούλγαροι σύμμαχοι ὄντες τῶν ἐλλήνων ἐθεωροῦντο καὶ ὥς ἐλευθερωταί, διό οἱ κάτοικοι ἐν ἀρχῇ ἐχάρισαν πολὺ ὥς ἀπαλλαγέντες τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἀργότερον ὅμως ἰδόντες ὅτι ὁ βουλγαρικὸς ζυγὸς ἦτο βαρύτερος τοῦ τουρκικοῦ, διότι ὄχι μόνον εἰς φορολογίας, ἐπιτάξεις καὶ πολλὰς ἀγγαρείας ὑπέβαλον τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ καὶ στρατολογίαν ἐσπευσμένως ἐθέσπισαν, ρακένδυτοι δὲ ὄντες—διότι τὸ σύνταγμα τοῦ Πρωτογέρωφ ἀποτελούμενον ἐξ ἐθελοντῶν, ἔφερον οἱ στρατιῶται τὴν ἰδιωτικὴν τῶν περιβολήν—καὶ πειναλέοι, ἐνέπνεον θλιβερὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοίκους, οὔτινες μετὰ νοσταλγίας ἀνεπόλουν τὴν μεγαθυμίαν, τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν ἐλευθεριότητα, τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ εὐκολόπιστον τῶν τούρκων. Ἡμεῖς δὲ τινα, διαρκούσης τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς, εἰς τὸ χωρίον Αὐδήμιον, ὅτε εἶδον τούρκον τινα, τὸν ὁποῖον οἱ βούλγαροι ἠγγάρευσαν ἐκ τινος χωρίου τοῦ κάμπου, παρέλαβον αὐτὸν καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς τι καφενεῖον, ὅπου τὸν ἐπεριποιήθησαν καὶ ἀνεμνήσθησαν μετὰ δακρύων τὴν τουρκικὴν διοίκησιν.

Μετὰ τὴν 21ην Ἰανουαρίου, ὅτε ἐπανεληφθῆσαν αἱ ἐχθροπραξίαι, οἱ βούλγαροι ἐπροχώρησαν καὶ κατέλαβον τὰ Γανόχωρα μέχρι Περιστάσεως.

Ἐξολοιούσης δὲ τῆς πολιορκίας τῆς Ἀδριανοπόλεως, ὁ Ἐμβέρ, βέης ὢν τότε, ἀπεπειράθη νὰ ἀποβιβάσθῃ εἰς Περιστασιν ἵνα ἐνωθῇ μετὰ τὸν ἐν Ἀδριανοπόλει Σουκρῇ πασᾶν. Αὐτὸ καὶ συνήφθη μάχη ἐντὸς τῆς Περιστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ βούλγαροι ἀπέκρουσαν τοὺς τούρκους, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇς τῶν τὸν βουλγαροέλληνα ταγματάρχην Ἀτανάσωφ, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Πρωτογέρωφ, ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου.

Σημειωτέον ὅτι οἱ βούλγαροι πρὸς τῆς ἀνακωχῆς δύο φορὰς ἐπεχείρησαν νὰ καταλάβωσι τὴν Περιστασιν, ἐκ Μαλγάρων ὁρμώμενοι, ἀλλ' ἀπέτυχον. Κατὰ τὰς μάχας ταύτας ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἰδιῶται.

Ὅτε ὅμως διεσπάρθη ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία, οἱ τούρκοι κατέλαβον καὶ πάλιν τὰ Γανόχωρα, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε θὰ κατελάμβανον καὶ δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου, ὥς κείμενα ἐντεῦθεν τῆς γραμμῆς Αἴνου-Μηδείας, τῆς ὁρισθείσης ὡς ὅριον μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας. Οἱ τούρκοι ὅμως μὴ ἔχοντες ἱκανὰς δυνάμεις καὶ μὴ γνωρίζοντες τὰς διαθέσεις τοῦ πληθυσμοῦ ἐναντι τῶν βουλγάρων, μετὰ πολλοῦ φόβου καὶ δισταγμοῦ ἐνήργουν τὴν κατοχὴν τῶν χωρίων, διότι τὰς στρατιωτικὰς τῶν δυνάμεις διέδεσαν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Θράκης πρὸς κατάληψιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ τῶν πόλεων Ἀδριανουπόλεως καὶ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, παραβιάζοντες οὕτω τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου.

Τότε αἱ ἀρχαὶ τῆς ὑποδιοικήσεως Μυριοφύτου ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποιοῦσι τοὺς μητροπολίτας Μυριοφύτου καὶ Γάνου καὶ Χώρας πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ταραχῶν.

Ὅτις δὲ ἀειμνήστους καὶ σθεναροὺς μητροπολίτας Γάνου καὶ Χώρας Σεραφεῖμ, συνοδικὸς ὢν, δὲν κατήλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς βουλγαρικῆς κατοχῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ, φαίνεται, καὶ χαιρέτιση τὰς βουλγαρικὰς ἀρχάς, αἵτινες τοσαύτην ἀνευλάβειαν ἐπέδειξαν πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ προβῇ εἰς φιλοφρονήσεις πρὸς τοὺς βουλγάρους, συμμάχους ὄντας τῆς Ἑλλάδος, κατήλθεν ἀμέσως ἅμα τῇ καταλήψει τῆς ἐπαρχίας τοῦ παρὰ τῶν τούρκων, καὶ μετ' ἐνὸς ταγματάρχου περιήρχετο κατὰ τὰς θερινὰς ἐκεῖνας ἡμέρας τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας τοῦ καὶ συνιστῶν τὰς τουρκικὰς ἀρχάς, ἐξεφώνει λόγους κατὰ τῶν βουλγάρων καὶ συνεβούλευε ὑπακοὴν καὶ φρόνησιν καὶ συνετελεῖτο οὕτω ἡ κατοχή.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν, μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν μερῶν παρὰ τῶν βουλγάρων καὶ πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν τούρκων, ἐμεσολάβησαν ἡμέραι τινες ἀναρχίας καὶ τρόμου.

(Ἔπεται συνέχεια)